

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

13 päivänä helmikuuta 2003 *

Asiassa T-333/01,

Karl L. Meyer, Uturoa (Ranskan Polynesia), edustajanaan asianajaja J.-D. des Arcis, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M.-J. Jonczy ja B. Martenczuk, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa komission maksamaan sille vahingonkorvausta niiden vahinkojen johdosta, jotka kantajalle on aiheutunut merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiota koskevia päätöksiä sovellettaessa komission tekemien virkavirheiden johdosta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.10.2002 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Merentakaisten maiden ja alueiden assosiointi yhteisöön

- 1 EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan r alakohdassa (josta on muutettuna tullut EY 3 artiklan 1 kohdan s alakohta) määrätään, että yhteisön toimintaan sisältyy merentakaisten maiden ja alueiden (jäljempänä MMA) assosiaatio ”kaupankäynnin lisäämiseksi sekä yhteiset pyrkimykset taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi”.

- 2 Ranskan Polynesia kuuluu MMA:ihin.
- 3 Neuvosto on tehnyt EY:n perustamissopimuksen 136 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 187 artikla) nojalla 30.6.1986 päätöksen 86/283/ETY MMA:iden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön (EYVL L 175, s. 1; jäljempänä vuoden 1986 MMA-päätös).
- 4 Tämän jälkeen neuvosto on tehnyt useita päätöksiä MMA:iden assosioinnista yhteisöön. Neuvosto teki 25.7.1991 päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1) ja 27.11.2001 päätöksen 2001/822/EY (EYVL L 314, s. 1) (näistä kahdesta päätöksestä sekä vuoden 1986 MMA-päätöksestä käytetään yhdessä jäljempänä nimitystä MMA-päätökset).

Riidan taustalla olevat tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 5 Kantaja viljelee trooppisia hedelmiä Raiatean saarella Ranskan Polynesiassa. Toimintansa rahoittamiseksi kantaja on tehnyt vuosien 1985 ja 1989 välisenä aikana paikallisen Socredo-nimisen pankin kanssa useita lainasopimuksia. Kantajalla tuosta pankista olleiden lainojen korko vaihteli 7 ja 12 prosentin välillä.
- 6 Lainojen täytäntöönpano on ollut Cour d'appel de Papeeten 12.5.1999 antamalla kahdella tuomiolla ratkaisemien riita-asioiden kohteena. Ensimmäisessä asiassa (asia nro 303) Cour d'appel de Papeete velvoitti kantajan maksamaan Socredo-

pankille riidanalaisten lainojen johdosta 537 191 euroa. Toisessa asiassa (asia nro 302) Cour d'appel de Papeete katsoi Socredo-pankin toimineen virheellisesti ja velvoitti sen maksamaan kantajalle 15 093 euroa. Tämän jälkeen kantaja jätti yrityssaneeraushakemuksen, ja 5.5.2000 se hyväksyttiin yksinkertaistettuun yrityssaneeraukseen.

- 7 Kantaja katsoi, että hänellä olisi ollut oikeus matalakorkoiseen Euroopan investointipankin (EIP) tukemaan lainaan, jonka korko oli kolme prosenttia, ja näin olisi voitu välttää se, että hänet velvoitettiin maksamaan kyseiset 537 191 euroa, ja nosti tämän vuoksi komissiota ja neuvostoa vastaan nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.12.2001 saapuneella kannekirjelmällä.
- 8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki 5.7.2002 päätöksen jättää kanne tutkimatta neuvostoa koskevilta osin.
- 9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Tuomioistuin esitti kantajalle kirjallisen kysymyksen, johon tämä vastasi 29.7.2002.
- 10 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 23.10.2002 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset ja asiakirjojen esittämispyyntö

11 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu

- toteaa, että komissio on tehnyt virkavirheen laiminlyödessään vakavasti ja lainvastaisesti velvollisuuksiaan panna MMA-päätökset täytäntöön ja valvoa niiden asianmukaista soveltamista Ranskan Polynesiassa

- toteaa, että komissio on tuolla toiminnallaan rikkonut hyvän hallinnon sekä vilpittömän mielen periaatetta

- toteaa, että komissio on tehnyt virkavirheen antaessaan Euroopan parlamentille väärää tietoa Socredo-pankista lainattujen varojen alkuperästä ja kantajalla MMA-päätösten, joilla on välitön oikeusvaikutus, perusteella olevista oikeuksista

- toteaa, että nämä virheet ovat aiheuttaneet kantajalle vahinkoa, joka komission on korvattava

- myöntää kantajalle 12 kuukauden määräajan vaatimustensa yksilöimiseksi

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaen huomioon sen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai että se on selvästi täysin perusteeton, ratkaisee asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan nojalla perustellulla määräyksellä

- joka tapauksessa jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Kantaja viittaa vastineessaan komission kantajan Euroopan parlamentille tekemään hakemukseen nro 811/99 7.7.2000 antamaan vastaukseen, jossa komissio toteaa, että ”komission käytettävissä olevien tietojen perusteella (jotka EIP on vahvistanut) Socredo-pankin kantajalle antamat lainat eivät saaneet rahoitusta EKR:sta eivätkä ne myöskään olleet peräisin EIP:n varoista”. Kantaja pyytää, että asiakirjat, joihin nuo tiedot sisältyvät, esitetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

- 14 Komissio pyytää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei hyväksy asiakirjojen esittämispyyntöä.

Tutkittavaksi ottaminen

- 15 Esittämättä nimenomaista oikeudenkäyntiväitettä, komissio väittää, että kanne tulee jättää tutkimatta useilla perusteilla. Se väittää ensinnäkin, että kanne ei vastaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitettyjä selvyyttä ja täsmällisyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Kanteen perusteella ei voida ymmärtää, mistä toimista tai laiminlyönneistä komissiota moititaan ja mitä todellista vahinkoa kantajalle on näiden toimien tai laiminlyöntien vuoksi syntynyt.

- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vaikka kanne on sekava, siitä käyvät ilmi ne kaksi komission sääntöjen vastaiseksi väitettyä toimintaa, jotka kantajan mukaan ovat aiheuttaneet hänelle vahinkoa, eli toisaalta komissio ei ole ilmoittanut taloudellisille toimijoille MMA-päätösten sisältöä ja se on laiminlyönyt noiden päätösten täytäntöönpanon tarkastamisen ja valvonnan sekä toisaalta komissio on ilmoittanut vääriä tietoja Euroopan parlamentille.

- 17 On todettava, että komissio on puolustautunut näitä kahta väitettä vastaan.

- 18 Kanteesta käy myös ilmi sen väitetyn vahingon laajuus, joka komission moitteenalaisella käytöksellä on aiheutettu. Kantaja väittää, että tuon komission toiminnan vuoksi se ei voinut saada Socredo-pankista ottamilleen lainoille EIP:n tukemaa matalaa korkoa, jonka suuruus oli kolme prosenttia.
- 19 Edellä esitetyn vuoksi kanne täyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitetyt selvyttä ja täsmällisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset.
- 20 Toiseksi komissio väittää, että esittämissään vaatimuksissa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta antamaan neuvoa-antavia lausuntoja komission toimien lainmukaisuudesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei kuitenkaan ole toimivaltaa antaa tällaisia lausuntoja (asia T-361/99, Meyer v. komissio, määräys 10.4.2000, Kok. 2000, s. II-2031, 9 kohta).
- 21 Tämä väite on hylättävä. Kanteesta ilmenee, että kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan niiden toimien lainvastaisuuden, joista komissiota moititaan, ja velvoittamaan komission korvaamaan näillä toimilla aiheutetun vahingon.
- 22 Kolmanneksi komissio väittää, että sikäli kuin kanteesta kävisi ilmi sen kohde, se vaikuttaa koskevan täsmälleen samoja seikkoja, kuin joihin kantaja vetosi jo asiassa T-361/99 Meyer vastaan komissio, jonka johdosta annettiin edellä mainittu määräys. Tämä määräys on jo oikeusvoimainen.

- 23 Tämän väitteen suhteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että sellaisen ratkaisun oikeusvoima, jolla yhteisöjen tuomioistuin tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt kanteen, on omiaan estämään uuden kanteen tutkittavaksi ottamisen, mikäli asianosaiset noissa kanteissa ovat samat, kanteiden kohde on sama ja ne perustuvat samoihin seikkoihin (ks. asia T-162/94, NMB France ym. v. komissio, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-427, 37 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).
- 24 Nyt käsiteltävänä olevan asian ja asian T-361/99 asianosaiset ovat samat, ja molemmissa näissä asioissa kanteiden kohde on sama. Molemmissa asioissa sama kantaja pyrkii saamaan komissiolta vahingonkorvausta. Lisäksi molemmat asiat perustuvat kokonaan tai ainakin osittain samoihin seikkoihin, eli kantajalla Socredo-pankista oleviin lainoihin ja siihen, että komissio on laiminlyönyt MMA-päätösten soveltamisen valvonnan.
- 25 On kuitenkin huomattava, että asiassa T-361/99 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei käsitellyt asiakysymystä. Tuossa asiassa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.
- 26 Oikeusvoima ulottuu ainoastaan niihin tosiasia- ja oikeuskysymyksiin, jotka tuomioistuimen päätöksellä nimenomaisesti tai väistämättä on ratkaistu (asia C-281/89, Italia v. komissio, tuomio 19.2.1991, Kok. 1991, s. I-347, 14 kohta ja yhdistetyt asiat C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P ja C-252/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij NV ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 44 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat 159/84, 267/84, 12/85 ja 264/85, Ainsworth ym. v. komissio, määräys 1.4.1987, Kok. 1987, s. 1579, 2 kohta sekä asia C-277/95 P, Lenz v. komissio, määräys 28.11.1996, Kok. 1996, I-6109, 50 kohta).
- 27 Näin ollen, koska asian T-361/99 yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ratkaissut mitään oikeudellista tai tosiasiallista kysymystä siten, että se olisi siihen sidottu nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, oikeusvoimavaikutukseen perustuva väite on hylättävä.

- 28 Neljänneksi komissio huomauttaa, että kantajan alkuperäinen väite vaikuttaa kohdistuvan Socredo-pankin hänelle 1980-luvulla myöntämiin lainoihin. Sikäli kuin kantaja väittää, että komissio on laiminlyönyt yhteisön oikeuteen liittyvää tarkastamista ja valvontaa tuona aikana, oikeus kanteen nostoon on yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaisesti vanhentunut.
- 29 Tämän suhteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja ilmoittaa havainneensa vasta vuonna 1997 syyn vahinkoon, joka liittyy hänen vuosien 1985 ja 1989 välisenä aikana ottamiinsa lainoihin. Lisäksi kantaja ei moiti komissiota yhteisön oikeuteen liittyvän tarkastamisen tai valvonnan laiminlyönnistä ainoastaan hetkellä, jolloin hän otti lainat Socredo-pankista. Kantaja moittii komissiota myös siitä, että se on antanut Euroopan parlamentille vääriä tietoja vastatessaan kantajan esittämään hakemukseen. Komissio antoi nämä tiedot Euroopan parlamentille 7.7.2000.
- 30 Ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 43 artiklassa säädetyn viiden vuoden määräajan, jota tuon perussäännön 46 artiklan nojalla sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytäviin oikeudenkäynteihin, tuo väite on hylättävä myös vahingonkorvauskanteen nostamista koskevilta osin.
- 31 Edellä esitetystä seuraa, että kanne otetaan tutkittavaksi.

Pääasia

- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että kanteissa, jotka perustuvat EY:n perustamissopimuksen 178 artiklaan (josta on tullut EY 235 artikla) yhdessä EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan (josta on tullut

EY 288 artiklan toinen kohta) kanssa, kantajan on näytettävä toteen, että kyseisen toimielimen moitittu toiminta on lainvastaista, että vahinko on tosiasiassa syntynyt ja että toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat 197—200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 17.12.1981, Kok. 1981, s. 3211, 18 kohta; asia C-257/90, Italsolar v. komissio, tuomio 14.1.1993, Kok. 1993, s. I-9, 43 kohta; asia T-175/94, International Procurement Services v. komissio, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-729, 44 kohta ja asia T-72/99, Meyer v. komissio, tuomio 27.6.2000, Kok. 2000, s. II-2521, 49 kohta). Tämän viimeisen edellytyksen suhteen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vahingon on lisäksi aiheuduttava riittävän välittömästi moititusta toiminnasta (yhdistetyt asiat 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ja 45/79, Dumortier frères ym. v. neuvosto, tuomio 4.10.1979, Kok. 1979, s. 3091, 21 kohta; em. asia International Procurement Services v. komissio, tuomion 55 kohta ja em. asia Meyer v. komissio, tuomion 49 kohta).

- 33 Kantaja moittii komissiota kahdesta toiminnasta. Ensinnäkin mitä tulee MMA-päätösten soveltamiseen Ranskan Polynesiassa, komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa ilmoittaa asiasta taloudellisille toimijoille ja se on laiminlyönyt tarkastamista ja valvontaa koskevia velvollisuuksiaan. Toiseksi komissio on antanut vääriä tietoja Euroopan parlamentille ilmoittaessaan kantajan tekemään hakemukseen nro 811/99 antamassaan vastauksessa, että kantajan Socredo-pankista ottamat lainat perustuivat kyseisen pankin omiin varoihin. Tämä pankki oli kuitenkin saanut EIP:lta pääomaa kantajan hankkeen rahoittamiseen.
- 34 Kantaja selvittää kärsityn vahingon sekä moititun toiminnan ja tämän vahingon välisen syy-yhteyden osalta, että ilman kyseistä toimintaa hän olisi voinut saada Socredo-pankista ottamilleen lainoille EIP:n tukemaa matalaa korkoa, jonka suuruus oli kolme prosenttia, sen sijaan, että hänen lainojensa korot vaihtelivat 7 ja 12 prosentin välillä.
- 35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että on aiheellista selvittää aluksi, johtuuko kantajan väittämä vahinko riittävän suoraan siitä toiminnasta, josta komissiota moititaan. Kantajan esittämien väitteiden perusteella tällaisen

syy-yhteyden voidaan katsoa olevan olemassa ainoastaan, mikäli kantaja osoittaa, että komission toiminta on tosiasiallisesti estänyt kantajaa saamasta Socredo-pankista ottamilleen lainoille yhteisön varoin tuettua kolmen prosentin korkoa.

- 36 Ensimmäisen toiminnan osalta, josta komissiota moititaan, kantaja väittää, että mikäli komissio olisi ilmoittanut taloudellisille toimijoille asianmukaisesti MMA-päätösten sisällöstä ja mikäli komissio olisi asianmukaisesti valvonut paikallisia viranomaisia ja Socredo-pankkia, kantaja olisi voinut saada lainoilleen EIP:n tukeman kolmen prosentin koron.
- 37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että tällä väitteellä voidaan osoittaa moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välisen syy-yhteyden olemassaolo ainoastaan, mikäli kantaja osoittaa, että hänellä oli ollut oikeus noihin lainoihin liittyvän yhteisön tukeen hetkellä, jolloin hän otti lainaa.
- 38 Tältä osin kantaja viittaa kanteessaan vuoden 1986 MMA-päätöksen 125 artiklaan.
- 39 On kuitenkin todettava, että kantaja on tehnyt Socredo-pankin kanssa lainasopimukset rahoittaakseen trooppisten hedelmien viljelytoimintaansa. Vuoden 1986 MMA-päätöksen 125 artiklassa, johon kantaja viittaa, ei kuitenkaan mainita maataloushankkeita niiden hankkeiden joukossa, joita voidaan rahoittaa yhteisön varoista. Cour d'appel de Papeete on lisäksi katsonut asiassa nro 303 12.5.1999 antamassaan tuomiossa, jossa asianosaisina olivat kantaja ja Socredo-pankki, että Socredo-pankin ja EIP:n vuoden 1986 MMA-päätöksen yhteydessä tekemän sopimuksen määräysten mukaan maatalouden piiriin kuuluvat toiminnat eivät olleet "tukikelpoisia", eli toisin sanottuna maatalouden piiriin kuuluvat toiminnat eivät voineet saada Socredo-pankista lainaa, joka rahoitettiin EIP:n alhaisella korolla myöntämällä varoilla.

- 40 Kun kantajalta istunnossa tiedusteltiin tätä seikkaa, hän myönsi nimenomaisesti, että hetkellä, jolloin hän otti kyseessä olevat lainat, yhteisön oikeudessa ei ollut säännöstä, jonka nojalla hänellä olisi ollut oikeus saada yhteisön tukea.
- 41 Näissä olosuhteissa kantaja ei voi väittää, että hänen kärsimänsä vahinko on syy-yhteydessä komission viaksi luettavien MMA-päätösten soveltamisen yhteydessä tapahtuneiden tiedottamista tai valvontaa koskevien laiminlyöntien kanssa. Kantaja ei ole osoittanut, että ilman komission moitteenaista toimintaa hän olisi voinut saada Socredo-pankista vuosien 1985 ja 1989 välisenä aikana ottamilleen lainoille yhteisön varoista tuetun kolmen prosentin korun.
- 42 Tästä seuraa, että kantaja ei ole näyttänyt, että komission ensimmäinen moitteenalainen toiminta ja väitetty vahinko olisivat syy-yhteydessä keskenään.
- 43 Toisen toiminnan osalta, josta komissiota moititaan, kantaja selittää, että komissio on antanut vääriä tietoja Euroopan parlamentille ilmoittaessaan kantajan tekemään hakemukseen nro 811/99 antamassaan vastauksessa, että kantajan Socredo-pankista ottamat lainat perustuivat kyseisen pankin omiin varoihin. Yhteisön hallintoviranomainen tekee virkavirheen antaessaan paikkansapitämättömiä tietoja (yhdistetyt asiat 19/69, 20/69, 25/69 ja 30/69, Richez-Parise ym. v. komissio, tuomio 28.5.1970, Kok. 1970, s. 325 ja asia 169/73, Compagnie continentale France v. neuvosto, tuomio 4.2.1975, Kok. 1975, s. 117).
- 44 On kuitenkin todettava, että kantaja ei osoita syy-yhteyttä kyseisen toiminnan ja kärsimänsä vahingon välillä. Vaikka komissio olisikin 7.7.2000 antanut vääriä tietoja Euroopan parlamentille, kantaja ei selitä, kuinka tällä toiminnalla olisi

voitu aiheuttaa hänelle vahinkoa, joka liittyi vuosien 1985 ja 1989 välisenä aikana otettuihin lainoihin. Näissä olosuhteissa asiakirjojen esittämispyyntöä (ks. edellä 13 kohta), jolla pyritään ainoastaan osoittamaan moititun toiminnan laittomuus, ei ole aiheellista hyväksyä.

- 45 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että vahinko, johon kantaja kanteessaan vetoaa — eli se, että häntä sitovat lainasopimukset, joiden korko vaihtelee 7 ja 12 prosentin välillä, sen sijaan, että korko olisi ollut kolme prosenttia — ei johdu komission toiminnasta. Kärsitty vahinko on seurausta suoraan ja ainoastaan siitä, että kantaja on vuosien 1985 ja 1989 välisenä aikana Socredo-pankista ottamissaan lainoissa vapaaehtoisesti hyväksynyt tämän pankin tarjoamat korot (ks. vastaavasti em. asia *International Procurement Services v. komissio*, tuomion 56 ja 57 kohta).
- 46 Koska kantaja ei ole osoittanut, että komission moitteenalaisen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä olisi syy-yhteys, nyt käsiteltävänä oleva kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 47 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska komissio on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja veloitetaan korvamaan oikeudenkäyntikulut.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä helmikuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

K. Lenaerts

jaoston puheenjohtaja